

sammen med Kofi Annan, den tidligere FN-generalsekretær; en krig, hvis resultat er, at 4 millioner mennesker er drevet på flugt ud af en befolkning på 24 millioner. Hvert sjette menneske er i dag flygtning enten i deres eget land eller i nabolandene Syrien og Jordan. Irak er et land, hvor hver fyrretyvende er blevet slået ihjel, mens den her krig har stået på, og hvor der er 650.000 personer i overdødelighed på grund af krigen efter de bedste udregninger, vi har.

Så har vi en regering og et støtteparti, der med hr. Søren Espersens udmelding i DR 2 Debatten for nylig sagde: Vi tog fejl, det var en fejltagelse. Og vi har en forsvarsminister, der i den her uge sagde til Information: Det var en fejl. Det er egentlig tankevækkende, at man tog så gruelig fejl, og at man ikke var villig til at tage en langt mere dybdegående debat dengang om en fuldstændig forfejlet dansk udenrigspolitik.

Kl. 20.00

Der er behov for en ny dansk udenrigspolitik, der hviler på nogle søjler, der hedder udvikling, fred, konfliktløsning, og at man forpligter sig på internationale aftaler både i FN og andre steder i en helt anderledes grad.

Så er der brug for en helt ny dansk miljøpolitik – der vil partierne også kunne samles – hvor vi genskaber en situation, hvor dansk miljøpolitik er et fyrtårn. Det var meget lærerigt for mig som formand for SF at være med rundt sidste sommer og besøge en række af de fremmeste teknologivirksomheder, vi har i Danmark: Danfoss, Grundfos, Novozymes, Vestas osv. De levere en dybtgående kritik af den nuværende regerings og støttepartiets miljøpolitik. De sagde: Alle de muligheder, vi burde have for at have udstillingsvinduer, for lovgivning, der fremmer ny teknologi, for investering i forskning osv., ser vi ikke hos den her regering. Vi ser dem hos alternativet til regeringen.

Jeg ved godt, at statsministeren på det sidste har forsøgt at omdanne sig til en grøn mand – han har lagt distance til Lomborg, som han dog stadig finansierer, og til Bush osv. – men ikke desto mindre er det jo en historie om 5 spildte år; en historie om, at Danmark forpassede en fantastisk mulighed, vi havde.

Det femte punkt, hvor jeg tror, vi kan mødes, er det omkring demokratiet. Jeg læste med meget stor interesse i dag i Berlingske Tidende, at regeringen vil lave en demokratikanon. Det er jo vigtigt at være konstruktiv i politiske debatter, og derfor vil jeg godt bidrage med syv punkter

til, hvad jeg tror kunne være nyttigt at få skrevet ind i en dansk demokratikanon.

Det ene er, at det er udemokratisk at lægge pres på frie medier i et demokratisk samfund, som vi så det ske med kulturministerens mail til Danmarks Radio. Det vil jeg tro kunne samle bredt at den slags er uhørt. Det hører til i stater, der ikke har nogen demokratisk tradition.

Jeg vil tro, at man også vil være nødt til at have et punkt i sådan en kanon om nødvendigheden af at deltage i debatter; at statsministeren ikke kan nægte at deltage i en debat om Irakkrigen, som han gjorde. Det er et udemokratisk træk ikke at ville deltage i demokratiske debatter.

Jeg vil også tro, at det skal stå i sådan en kanon, at regeringen skal svare på spørgsmål. Det gør den jo ikke, og Dansk Folkeparti støtter den i, at den ikke behøver at svare. Så vi er i en situation, hvor vi ikke længere får svar på spørgsmål i Folketinget.

Jeg vil også tro, at en demokratikanon må indeholde nødvendigheden af at undersøge regeringsførelsen. Er det en god regeringsførelse, der er gennemført, f.eks. i forbindelse med Muhammedkrisen i sin tid og i forbindelse med Irakkrigen osv.? Det er også, tror jeg, et vigtigt bidrag til en demokratikanon.

Så tror jeg, at det er et vigtigt bidrag for det femte at begrænse spindoktorer. Der er jo flere og flere, som er med til at forvanske virkeligheden over for omgivelserne. Det er vigtigt, at man undgår det der led, som betyder, at virkeligheden bliver omdannet til noget, magthaverne gerne ser den være.

Så vil jeg tro, at en demokratikanon skal have et punkt seks om smagsdommere og sådan noget, altså, undgå alle de råd og nævn. Regeringen vælger at afskaffe råd og nævn, den ikke bryder sig om, til fordel for at oprette nye råd og nævn.

Endelig skal den have noget om blokpolitikken, altså nødvendigheden af det samarbejden de folkestyre og sådan noget.

Så hermed er der syv konkrete bidrag til en fremtidig demokratikanon.

Og så bare helt til slut: Vi står formentlig ved den sidste store folketingsdebat inden et folketingsvalg. Vi står med en presset statsminister, der tog fejl på samtlige dominerende dagsordener: den udenrigspolitiske, den miljømæssige og den om, hvordan man styrer en offentlig sektor. Jeg synes, at debatten i dag har været god, fordi